

MONOPOLE

Voor het eerst is het gehele gezamenlijke oeuvre te zien van de kunstenaars Marcel Wesdorp en Sarah van der Pols: fototekeningen uit de periode 2005-2013.

De kunstcommissie van de Erasmus Universiteit Rotterdam kocht vorig jaar hun voorlaatste fototekening aan. Het is een van de favorieten van prof dr. Steven Lamberts, voorzitter van de kunstcommissie van de EUR.>

De titel van de tentoonstelling Monopole verwijst naar het voormalig bioscoopgebouw Monopole te Schiedam waar van der Pols en Wesdorp in november 2012 werkten. Hier ontstond de basis voor de meest recente fototekening Monopole, maart 2013.

Monopole verwijst ook naar een magnetische monopool "Een hypothetisch elementair deeltje dat één magnetische pool (een monopool) bevat. Slechts een noord- of een zuidpool, niet allebei. Hun bestaan wordt voorspeld door diverse kosmologische en natuurkundige theorieën, maar pogingen om ze te vinden zijn tot nog toe tevergeefs gebleken.

Ongrijpbaarheid speelt als thema ook een belangrijke rol in het afzonderlijke werk van beide kunstenaars. Bij Sarah van der Pols, Rotterdam 1973, spelen dromen en de transformatie van energie een belangrijke rol. Dit komt onder meer tot uitdrukking in het gebruik van ongrijpbare materialen als roet en -het aan oxidatie onderhevige- bladzilver.

In het werk van Marcel Wesdorp, Rotterdam 1965, staat het virtuele landschap centraal. Een zoektocht naar de ultieme leegte. De betekenis ligt besloten in het autonome beeld zelf.

De autonomie van beider kunstenaarschap komt tot een symbiose in de gezamenlijke fototekeningen. Met een kroontjespen trekt Sarah van der Pols voren in de foto's van monumentale interieurs, om die vervolgens vol te laten lopen met tekeninkt. Deze beheerste, gecontroleerde manier van tekenen op deze foto's is heel direct. Een fout, een verkeerde beslissing is onomkeerbaar. Het karakter van de handeling is bijna obsessief van aard.

De verlaten interieurs doen mysterieus, soms bijna griezelig aan. De figuren zijn doorgaans alleen in de ruimte en bezitten een intieme, doch afstandelijke concentratie. In hun schaduw staan nummers genoteerd in schijnbaar willekeurige reeksen die iets of iemand lijken te willen bezweren. Deze reeksen en energiepijlen doen denken aan stromenkaarten. Ze zijn te duiden als een verlangen om het ongrijpbare te beheersen.

Carmen Heijmerink 2013